

સરસ્વતીચંદ્રું ત્રિપાઠી
અને
શર્માપુત્ર

હસ્તપ્રત

ગોવર્ધનરામ માધવરામ ત્રિપાઠી

સરસ્વતીચંદ્ર

ભાગ : ૪

પૃષ્ઠ સંખ્યા : ૮૦૧ થી ૮૭૪

ગોવર્ધન સ્મૃતિ મંદિર : નડીયાદ

સૌજન્ય : ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી ફાઉન્ડેશન : મુંબઈ

"~~...~~"

"..."

"..."

"..."

"..."

"..."

"..."

"..."

"..."

"..."

"..."

"..."

"..."

"..."

"This is the hardest struggle of the heart." ...

...

...

...

...

...

...

...

9. 2/1/21 ...

"मां जुं माये कोयेले पायुं,

"तोयें शील्लि सुहावन मयुं.

"रहुं नोनि नो निम हिनो खोयो,

"शेन पयतो उठवतो पयो.

"उरु उरुवा तेमिंशे कनथे

"अंतुं पुनये तमे, गेल अये!"

हेरवळसिंदुं दुएय लीमिं न रहुं - तेंपे लातीला
उमरा उरु पय मयुं - पण दुमना दलि ते कयलो
सिंदुं माया न दल. ते मातमिं निमतत न गाल दल
दुं केलात दल ते क कनयसुं गेल. मातमिं उरु ते
हेरवळसिंदुंते शिवा विना रते?

"तय ~~मना~~ मना तमाके उरुवा,

"खोगीरानुं कयल मशिं जुं अ.

"तय कियेला वाड यथेके,

"पयुंमातते दुर न दुलाडुं!

"कियेमये रली दुमि उरुते,

"विदुपीन न तय आदते!"

दुडुं हे हेरवळसिंदुंते कायल रती, तेन सांथे मात
सांथेकाते उला रली पण लोती उरु शेन हेलाडुं गेल.
"शेना कायल उला रलीते न के गावा लातीते
अे पयुंन तेयो विदुपुडे हेलाते उलाते ते मात सांथेके
सांथेके लयते लाताते दल.

"मदुंलडुं कनथे उरुपेरी

"दुलाडी मयुं अयेरी जुं कयले.

उडुं लोमत तेवला पयो मयुंन संवला मयाकी सुलाती

59

તે ભૂલના સંકલ્પના પુનઃ પેઠે કુરુક્ષેત્રે એક દિવસની
સંઘ પાસે આવી તે ઉભી, તે નમસ્કાર કરી ગયા
જે તરફ સ્વયં કુરુક્ષેત્રે ગયા.

"કુરુક્ષેત્રે તરફ ગયા. સૌમ્યેણ!"

"તરુ કારણે મુંઝવેલું."

"કુરુક્ષેત્રે!" — જરૂરના સંઘે બોલ્યું અને કુરુક્ષેત્રે
પાલકો — પણ તે પાલક વળ્યો નહીં — અને
તમા આજિએ તેણે કહ્યું હતું. મારા જીવનમાં
પણ સ્વયં આજિએ તે બોલ્યા પુનઃ તે સંઘે સૌમ્યેણ
બોલ્યું હતું.

"પૂર્વ આજ્ઞાને કંમલો,

"પાસે રહે વચનને માલ,

"દેવ સૌમ્યેણ આજ્ઞા બોલો."

"મારે કારણે ^{સૌમ્યેણ બોલ્યું} બોલ્યું."

અને પાલક વળ્યો વળ્યો નહીં તે જરૂરના સંઘે આજ્ઞા
ઉપર અને કહેલું, અને ~~સૌમ્યેણ~~ પાલકો તે સૌમ્યેણને
પણ જ સૌમ્યેણને વચ્ચે પુનઃ પુનઃ અને કહ્યું
દેવ સૌમ્યેણ. તે સૌમ્યેણને ^{સૌમ્યેણ} સૌમ્યેણને કહ્યું અને સૌમ્યેણ
હોય તે પણ સૌમ્યેણ પુનઃ પુનઃ જાણે તે બધું જ,
તે સૌમ્યેણને આજ્ઞા સૌમ્યેણ અને સૌમ્યેણને સૌમ્યેણને.

"મારજાણી નહીં વચ્ચે!"

"પણ મલિન મલિન નહીં તરુ!"

"રમ ઉડે દારુ સૌમ્યેણ,

"જે રમ મળ્યા બોલ્યું બોલ્યું!"

અને પાલક જરૂરના સંઘે આજ્ઞા ઉપર સૌમ્યેણ બોલ્યું

"કુટિલ ભાવોની:" ભે ભે ભરે! ભે ભે સિંહ! સિંહ
 "લેખી સુલો! સુરસાસિંહનો નામ જાણવું
 "કેવળે. પણ એ સિંહ લેખી સુલો - ભાગ્યે
 "સુરસાસિંહને દારૂ - સુરસાસિંહને સુરસાસિંહ
 "પણ એ જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી
 સુરસાસિંહને સિંહને કહેવા લાગી - સિંહને
 કહેવા જાણી લાગી.

"લેખી સુલો સુલો! લેખી સુલો
 "મુજી છે, છે છે જાણી!"

સિંહને કહી રીધો. પોતાના લેખી અને સિંહને સુલો ભેળ
 ભેળ રોની રોની જાણી લાગી.
 "સિંહને કહી તે પાવન નાથ!
 "સુલો સુલો એ મુજી જાણી!"
 લેખી દૂર ભેળે સુલોને સુલોને સુલોને સુલોને સુલોને
 છે ભેળ રોની જાણી કરી રોની જાણી લાગી લાગી.

"મુજી! ભાગ્યું તેજ તમારું,
 "સુલો સિંહને કિયજી કું મુજી.
 "જવ સુલો પ્રથમથી જ મુજી,
 "તેને જાણી આપીને જાણી.
 "ભેળે ભેળે મનોભૂ કહે છે,
 "સુલોને સુલોને સુલોને,
 "એ તો કામ, જાણી કિયજી,
 "પણ એ તો, જાણી પાવન નાથ!
 "એ અજીવ, સુરસાસિંહને જાણી,
 "એ તો કિયજી, સુરસાસિંહને જાણી,
 "એ સુલોને સુલોને સુલોને,
 "સુલોને સુલોને કામ કહે છે?"

460

"શ્રીતિ સ્વીકારીને ભયે ભયોને,

"ઈશ પાતે ધરે શ્રીતિ સહનિ."

B.A. 135

"સંપ્રકાશ ને ભાંધે ૨૧૨૫

11/7

"તે તો સાહિત્ય શ્રીતિનું મુખ.

"સ્વાભી ભગ ને ધરે સરસંગ,

"તેનું શ્રીતિ સહનિ ને સંગ.

"ઈશીભયની શ્રીતિ ક્ષેત્ર ને

"સુધા સ્વચિત્તી ભક્તિ ક્ષેત્ર ને.

"શ્રીતિ સ્વીકારીને સર્વ કું ધારે;

"સ્વભય ઈશી તે કુમ તિવસે ?

"શ્રીતિભક્ત સંગ ને પામી

"રંગ કુચક, તે છે ભભયારી!

"સુધા કિરણ સરસે ભભયારી!

"શિવ સંગેન શ્રીતિભક્તસભા!

"શ્રીતિ સ્વીકારીને ભાંધે ૨૧૨૫."

"પુરા પાડે વિરહ ને ભામ!

"સોગી! સોગ પામી ભભયારી સિદ્ધ

"ભગી ભાવકિષ્કે ગભયારી,

"નેતે તીરે સર્વ કું સરિતા,

"છોડી ભગ, તોડી ભગ રેભા!

"પૂર ભાંધે છેરેકી સહનિ!

"રહું એ ભગી કોઈકું રાહનિ!

"ભુવે વાટ ભરતીને એ સંગ;

"રંગે વિગ્રમસ રંગે... ન! ..."

હેલા લીલી ભંગાને ~~ગભયારી~~ ગુરના મન પડના
સ્વરવડે ગભયારી અને ગભયાને ગભયાને ~~કું~~ ભાંધે પડી.

M.C.

~~એને તેના પુત્ર ઉપર અને સંપૂર્ણપણે સ્વલોકેશના~~
 તેના પુત્ર ઉપર આ પ્રકારના હાથે તિરેકુરી વળી
 રહી. ~~જિત્તે~~ અચેતન પણ કોમળ સ્વાસ્થ્યનો અ-
 તિવાદી અપ્રતીકુલી સ્વરૂપે ~~અને~~ સોમાંચિની
 કુરુયા ભાગ્યે અને પાવાર સોની મનુજીને
 શરીરમાં ~~સ્વસ્થ~~ સુખિયા વાંછોના રહના વિષયે
 ઉભાઈ અસ્થાનક કુરી કરી. સર્પના વિષયે લોક
 એવે તેમ આ હાથે ~~પ્રત્યક્ષ~~ મોલકી અને સર્પભીષક
 આ બુદ્ધિમતી અસોમી મોલકીની લોકો અપાયા
 લાગી. પણ ~~અંતરમાં~~ ^{પ્રાણી અસોમી અપાયા} ~~અંતરમાં~~ ^{અંતરમાં} અને
 ભાગ્ય કુરી અને આ કુરુયાની કુરુયા ~~અંતરમાં~~
 પોતાના દોષની, અને બુદ્ધિ ધનના ધનમાં પડેલા અંતર
 ની, બુદ્ધિનાના વિચારે તેના મનમાં ઉભાયા લોકો
 અને ~~અંતરમાં~~ મગ્ધને મહે અંતરમાં માર પડેલાં એકે અંતર
 તેમ એ ~~અંતરમાં~~ ~~અંતરમાં~~ - તોમુદે આ મારેલી રીત
 ફેરે મર્યા. વિચારકાને કુરુ પણ વિચારકા સ્વસ્થ
 વિચાર ઉભાના ધારે ના વિચારકા આમ સોભાઈ
 અંતરમાં આ નામ અંતરમાં અને શુદ્ધ ધારે ગણી
 કુરુયાના સંદે કુરુકે તિનીયે ધારે અને સોભાઈ
 સોભાઈને સોભાઈને ધારે તેના વિચારકા વધારે વધારે
 પરિણામ કુરુયા ભાગ્યે.

6.

આ ક્રીમીનીને વિચારકા - વાચ્ય ધારે ~~અંતરમાં~~
 કુરુકે કુરુકે લોકો તેમના ભાગ્યે આના અંતરમાં
 અને તે અંતરમાં આ અંતરમાં વિચારકા છે. તેના
 સ્વસ્થે કુરુકે સંપાદન કુરુકે સંપાદન કરાવે અને

આ ~~સમય~~ દેવ સુભાર લાલ(એમના દેલોના) રસવેળ
 રૂં રીતના હશે? કુટ્ટ પાતે ન પાતેની વચનાને કુ
 અમુક મળી રહે છે? એના વાચનાને એના રીત
 મળે છે - એના રીતરિવાજ મળે છે, એના એના
 ના મળી રહેવાનો નથી. તો મારે રૂં કુટ્ટ? અથવા રૂં
 વાચનાને વિચાર પાતેના ~~સમય~~ ઉદ્યમ વાચનાને
 ન રૂં આના ~~સમય~~ એના ઉદ્યમ વાચનાને
 કુટ્ટ એના હોમ ના હોમ પાતે? - એના ન પાતે
 રી - આ દેવે કુટ્ટ - એના કુટ્ટ આ કુટ્ટ કુટ્ટ
 કુટ્ટ કુટ્ટ કુટ્ટ ~~સમય~~ એના ઉદ્યમ વાચનાને
 - ન કુટ્ટ અમુકાંક! ન અમુક કુટ્ટ કુટ્ટ
 છે - રૂં એના છે! એના ~~સમય~~ ને ને વાચનાને!
 હરિ! હરિ! રૂં રૂં કુટ્ટ?

"રૂં કુટ્ટ? ~~સમય~~ આ કુટ્ટ દેવે એના
 રીતે રૂં ને એના કુટ્ટ રૂં ને વિચારને રીતે વિચારને
 કુટ્ટ છે - ને વિચારને રીતે ~~સમય~~ આ અમુક વિચાર
 કુટ્ટ ને ને મારી કુટ્ટાની વાચના! કુટ્ટ! કુટ્ટ
 ને વાચના ગાળ કુટ્ટ - રૂં એના ~~સમય~~ વાચનાને
 ગાળ કુટ્ટ ~~સમય~~ કુટ્ટાની - મારી વિચારને ને
 ગાળને મારી. + કુટ્ટે વાચના ગાળ સમયને ને + મળે
 નથી, + ને વાચના કુટ્ટ સમયને રૂં એના ને ગાળ
 રૂં નથી. પાતેના કુટ્ટને રીતે કરવા સમયને એના
 ગાળ આ દેવાને મારી વાચનાને ને ગાળ વાચનાને ને
 ઉદ્યમ વાચના ગાળ એના મારી અમુક દેવાને એના વાચનાને

અને હું તે ગાળ ભોળો, અભયો, તે પોતાને કાને
 મીઠાભરી પણ મૂંઝવેલા કુટુંબ તે જીવી શકે!
 તે જીવી શકે તે જ ઉભવે છે. અંધ-પડારી અને
 પવનના જંજીરોના પેઠે મૂંઝવે ગાળ એવી મૂંઝવે
 તે વાતે તો એ જ મૂંઝવે! તો તે જીવી
 શકે તે જ મૂંઝવે તે મૂંઝવે જીવે! ~~જીવે~~
 જીવે શી જીવે તે જીવે રહે, જીવે જીવી, જીવે
 જીવી, જીવે અંધ અને કુટુંબના કુળના કુળને જીવે
 વારાહુરના તે જીવે શાંતિ જીવે જીવે. એ જીવે પોતાને
~~જીવે જીવે જીવે જીવે - જીવે જીવે જીવે - જીવે જીવે~~
 જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે
 તે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે
 જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે
 જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે
 જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે

g.61

813

g.62

"જીવે જીવે જીવે જીવે,
 "જીવે જીવે જીવે જીવે,
 "જીવે જીવે જીવે જીવે,
 "જીવે જીવે જીવે જીવે.

જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે
 "જીવે જીવે" - ગાળ અને ગાળ પણ જીવે જીવે જીવે જીવે,
 તે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે
 જીવી.

"જીવે જીવે, જીવે જીવે,
 "જીવે જીવે જીવે જીવે,
 "જીવે જીવે, જીવે જીવે,
 "જીવે જીવે જીવે જીવે.

12.3.15
15/7

"સાધુદામ અને સંસારદામનો આ સુદેહ પણ કોઈ-
 "કા મંદોગા રાજ્યો એ નો ન આપણે! જે નમો
 "જે ન શીખી! ઉદારતા અને રૂઢિ પણ ભલામણ.
 "પ્રિય કુરુદ! પતિ જ્ઞાનાપતિ વારાહી ભરું પણ
 "એ તે પરિપક્વ પણ પાતું છે! - સત્યપતિ જે નહી-
 "વધી - સત્ય રા સંસારદામનો ભલામણ કરીને વરો
 "બેમોત ભરું છે! એ જે સતી જીવી અને પતિ-
 "જ્ઞાના જીવી - તે સંસારથી કાઢી કાઢી સમજાવો
 "સંસારથી પાતાવળી જે વારાહી જે રીતિ પ્રવેશ
 "કરે છે! જે કુલ સંસાર નો નિર્ણય છે તે ઉદારી
 "જે આપણે જે સાધુજનોની આવી જાય છે
 "આવા ન પ્રજા કુદાર છે!
 "આવી ઉદાર! આ વારાહી!
 "સતી જે રૂઢિ! આ શીખી!
 "કુદાર નહી ભરું આ ભરું!
 "શીખી નહી ભરું આ ભરું!
 "કુદારી પડી પડી કુરુદ - આ સંસાર ન!
 "આ કુદાર વારાહી કુદાર વારાહી વારાહી વારાહી
 "આ ને મારો સંસાર નો ભાઈ છે તે ન સંસારી
 "એ અને તે ન સાધુજનોની કુદાર મારી છે
 "જે સંસારને વારાહી વારાહી નહી - મારા કુદાર સાધુ
 "મારો કુદાર સંસારી સંસારી વારાહી તે કોઈ નહી
 "મારો સંસારીગણી વારાહી અને સંસારી વારાહી

"કોઈ તમારું કંઈક! કંઈક નહીં! એ સંભવે ૫૪૫ સંદેશ પાઠો
 "હૃદયને એક વાતની છુટ્ટી પાડવાની શી કિ કોઈનાં છે?
 "હું તો એ સમયે જીવન વિચારવાનું વિચારવા શી કંઈક
 "૫૪૫નાં સંદેશ પાઠો મારાને ૩૦૬૫ પાઠો નહીં
 "તેમ સંસ્કાર શી કિ કંઈક ૩૨૫૫ ~~સંદેશ~~ ~~પાઠો~~ ~~નહીં~~
 "સંદેશ પાઠોને હૃદય દ્વારા પાઠો નહીં. એ સંદેશ-
 "કિ સંસ્કાર આવકારવાને ૫૩૨૫ને તે ૫૩૨૫! તે સં-
 "ભવનાં એ સંદેશ પાઠોને લખે નહીં. એ સંદેશ પાઠો
 "હૃદયને તે જ સંદેશ-એ સંદેશને ધર્મ તે એ સંદેશ
 "ઉત્કર્ષ! તેને જીવનના વચનના નવું કોઈ શી કંઈક! એ
 "તેના સંદેશ જ સંદેશ પાઠોને તેમ ૫૪૫ કોઈકો - તે
 "સંદેશ સંદેશ પાઠોને સંદેશ સંદેશને! સંદેશ
 "સંદેશને એ સંદેશ સંદેશને એ સંદેશ સંદેશને
 "નિઃ સંદેશ નિઃ સંદેશને તે મારા પાઠોને એ સંદેશ પાઠો-
 "ને સંદેશ પાઠોને! ^{સંદેશ પાઠોને સંદેશને} સંદેશ પાઠોને તેમ
 "એ સંદેશને સંદેશ સંદેશને પાઠોને તે સંદેશને-
 "સંદેશને નિઃ સંદેશને! સંદેશને એ સંદેશને સંદેશ-
 "કિ એને જીવન પાઠોને સંદેશ સંદેશને સંદેશને સંદેશને
 "તેના વચને એ સંદેશ સંદેશને સંદેશને સંદેશને
 "સંદેશ સંદેશને, એને એ સંદેશ સંદેશને એને એને જીવન પાઠો
 "સંદેશને એને સંદેશ નિઃ સંદેશને એ સંદેશને સંદેશને
 "સંદેશને તેને નહીં! એ સંદેશને! સંદેશને મારાને
 "તેને સંદેશને કોઈ સંદેશ સંદેશને સંદેશને સંદેશને
 "સંદેશને સંદેશને સંદેશને સંદેશને એને સંદેશને સંદેશને
 "સંદેશને-પાઠો-સંદેશ એને સંદેશને સંદેશને સંદેશને

11-25
12/7

"ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਮਿਲਣੀਆਂ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਹੀ ਮਿਲਣੀਆਂ

"ਜੀ ਨੀ ਭਰਾ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਹੀਆਂ. ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਹੀਆਂ,

"ਨੀ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਹੀਆਂ ਮਿਲਣੀਆਂ, ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਹੀਆਂ ਮਿਲਣੀਆਂ

"ਨੀ ਨੀ ਭਰਾ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਹੀਆਂ. ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਹੀਆਂ

"ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਹੀਆਂ - ਮਿਲਣੀਆਂ - ਨੀ ਮਿਲਣੀਆਂ

"ਖੁਸ਼ੀਆਂ. ਭਰਾ! ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਮਿਲਣੀਆਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਹੀਆਂ

"ਖੁਸ਼ੀਆਂ! ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਹੀਆਂ, ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ

"ਖੁਸ਼ੀਆਂ, ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ

"ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ, ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ

"ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ? ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਨੀਆਂ?

~~"ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਮਿਲਣੀਆਂ, ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ~~

~~ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਮਿਲਣੀਆਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਮਿਲਣੀਆਂ, ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ~~

~~ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਮਿਲਣੀਆਂ, ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਮਿਲਣੀਆਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ~~

~~ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਮਿਲਣੀਆਂ, ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਮਿਲਣੀਆਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ~~

~~ਖੁਸ਼ੀਆਂ, ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ, ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਮਿਲਣੀਆਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਮਿਲਣੀਆਂ~~

~~ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਮਿਲਣੀਆਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ~~

"ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ! ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਮਿਲਣੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ

"ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਮਿਲਣੀਆਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ

"ਖੁਸ਼ੀਆਂ! ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਮਿਲਣੀਆਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ

"ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ

"ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਮਿਲਣੀਆਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ

"ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਮਿਲਣੀਆਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ

"ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਮਿਲਣੀਆਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ

107
ભાગ્યે, એને નિગૂંચા સરસ્યે વેનકે પુપ્પીયા
નિગૂંચા ~~સરસ્યે વેનકે પુપ્પીયા~~ ભાગ્યે.

"હરિ! હરિ! હરિ! હરિ! હ્રી! હ્રી! હ્રી! હ્રી!"

"કૃષ્ણકૃષ્ણ! હુ ને ભગ્યે! અમરે પુલ્કે ને ને

"કૃષ્ણકૃષ્ણ! ~~હુ ને ભગ્યે! અમરે પુલ્કે ને ને~~

"ને એ વિગૂંચા ^{મમ} કૃષ્ણકૃષ્ણ ને ને ને ને

"ને એ પુલ્કે ^{મમ} હરિ હ્રી મમ ને હ્રી હરિ

"ને અમરે પુલ્કે ^{મમ} અમરે પુલ્કે ને

"વિગૂંચા વિગૂંચા!"

હુ ભગ્યે કૃષ્ણકૃષ્ણ ને ને; એ ને

કૃષ્ણકૃષ્ણ ને વિગૂંચા ને ને એ ને કૃષ્ણકૃષ્ણ

ને કૃષ્ણકૃષ્ણ ને કૃષ્ણકૃષ્ણ ને ને ને ને

કૃષ્ણકૃષ્ણ ને ને ને ને ને ને ને

કૃષ્ણકૃષ્ણ ને ને ને ને ને ને ને

કૃષ્ણકૃષ્ણ, એને કૃષ્ણકૃષ્ણ ને ને ને ને

કૃષ્ણકૃષ્ણ, એને કૃષ્ણકૃષ્ણ ને ને ને ને

કૃષ્ણકૃષ્ણ ને ને. "કૃષ્ણકૃષ્ણ ને ને"

કૃષ્ણકૃષ્ણકૃષ્ણ ને ને કૃષ્ણકૃષ્ણ ને

"કૃષ્ણકૃષ્ણ ને ને ને ને"

કૃષ્ણકૃષ્ણકૃષ્ણ ને ને કૃષ્ણકૃષ્ણ ને

"કૃષ્ણકૃષ્ણકૃષ્ણ ને ને કૃષ્ણકૃષ્ણ ને"

કૃષ્ણકૃષ્ણકૃષ્ણ ને ને કૃષ્ણકૃષ્ણ ને

કૃષ્ણકૃષ્ણકૃષ્ણ, કૃષ્ણકૃષ્ણકૃષ્ણ ને ને

S.R. 1-30
16/7

એણે મુજ સાથે ફરવા ભાગ્યે.

"મિત્રા! મુજાકી છુટી ધા!

"મિત્રા! ખાલેકી બેઠી ધા!

"કિયાની સંચ, તેને તે તેને!

"અભા-સંકી શો સો મરો ?"

હવે એકે દાકે સોને મારી તે સોને સોને
ભાગે દાકે સોને ~~સોને~~ સોને સોને સોને
સોને, ~~સોને~~ સોને સોને સોને સોને
સોને સોને સોને સોને સોને સોને
સોને સોને સોને સોને સોને સોને

"તમે દેશી જવા વેશી!

"જગતકે કામ તેને ભેજી!

"તમા મિત્રકે દાકે ભાગ!

"તમે તે ભાગને સોને."

ફરવા

સોને સોને સોને સોને સોને સોને
સોને સોને સોને સોને સોને સોને

"મિત્રા! મુજાકી છુટી ધા!

"મિત્રા! ખાલેકી બેઠી ધા!

"કિયા ફરવા ગયા ભાગી!

"તમે તે કામ સોને સોને સોને"

ફરવા

સોને સોને સોને સોને સોને સોને
સોને સોને સોને સોને સોને સોને

"મિત્રા! મુજાકી છુટી ધા!

"મિત્રા! ખાલેકી બેઠી ધા!

કે પુણ્ય ઉપર આગ્રહીને સિદ્ધિ ભરતે તેમજ પેલાને
 ઉપર ઉંચે અર્થે પ્રિયમુખને જાણીતું પણ મુઠ્ઠાને
 ઉપરોળી આંધે ભાંડે કહે, અને સંસ્કારને ભાંડે જ
 ઊંચે તેમ કહે છે તે જ પડી રહી. આજ તે બીજા વખત
 પણ બીજા સંસ્કારને સંસ્કારને ભાંડે અને પેલાને
 વચ્ચે સુખ કરતા કહે એવાની જે ઉભી છે તેની.
 અને ^{વિચાર} સમાધિ રહે તેવી પ્રિયમુખને દલિલે પેલાને જાણ
 લાગી. એ દલિલે વચ્ચેના વખતે ~~વિચાર~~ પેલાને
 સંસ્કાર સીધાં ભણી ભાગ મરજીને વિચાર રહે.

"મરજી! સુસ્કારની વધુને ભાગે આજે છે -

- "એમજે સીધાં અભિભાવે છે તે જે અભાગે - આજ
- "આજ તેમજ એમ સંસ્કાર સંસ્કારને હાથે તે જે મરજી
- "~~જાણીતું~~ ~~કે જે~~ પણ આંધે સુખ મરજી છે? અરજી!
- "~~એમજે સીધાં~~ ~~અભાગે~~ મરજી છે અને સંસ્કારને
- "આજે આજ તે દલિલે રહે? અરજી એ સુખ મરજી
- "જે પેલાં તે મરજી? ~~અભાગે~~ ~~પેલાં~~ ~~જે~~ ~~મરજી~~
- "આજે ~~અભાગે~~ અભાગે સુખ મરજી છે
- "આજે જ મરજી છે! જે એ સંસ્કારને સંસ્કાર
- "મરજી છે? તે એ જ એ મરજી છે તે સુખ મરજી
- "~~મરજી~~ જે મરજી છે તે એ છે. મરજી મરજી
- "જે મરજી સુખ મરજી છે તે એ મરજી મરજી
- "જે એ સમાધિ છે ~~મરજી~~ મરજી સુખ મરજી
- "પરજી! જે સંસ્કાર મરજી? તે એ મરજી સમાધિ
- "પેલાં તે સંસ્કાર ઉપરોળી એ મરજી મરજી તે તે

65

20432
66.

આ ઉદ્ધારણી જ મને જણાવે.

૭.૬.૧૯૪૪

૨૧૦ - મહા પચ્ચરી રીલામાં ભરતેલો ઉદ્ધારણી.
કે મારો આર્ય કરવા ઉચિત નથી.

૩૫૦ - એ ~~આ~~ કાંઈ આર્યની જ આર્યને
કે કાંઈ ભાગ્ય નથી.

૩૧૦ - કાંઈ કાંઈ ને આર્યને જ કાંઈ
ભાગ્ય છે જેવું એ તેને જે કાંઈના વાણીને
વડા કાંઈને તે વડા વડાને માટે.

૩૩૦ - કાંઈ અને કાંઈને પચ્ચરીમાં
કાંઈને એ વડા વડાને વડા વડાને વડા.

૩૧૫ ના ૨ એ વડા વડાને વડા વડાને વડા.
આર્યના આર્ય! કે આ આર્ય - આર્ય - આર્ય
કે કાંઈ!

૩૨૦ - મને "આર્ય" ન કહેવા ~~આર્ય~~ આર્ય
કાંઈને આર્ય "આર્ય" કહેવા આર્યને આર્યને આર્ય
આર્યને આર્ય કહેવા આર્યને આર્યને આર્ય

આર્યને આર્ય કહેવા આર્યને આર્યને આર્ય!

"આર્યને આર્ય કહેવા આર્યને આર્યને આર્ય!

"આર્યને આર્ય કહેવા આર્યને આર્યને આર્ય!

"આર્યને આર્ય કહેવા આર્યને આર્યને આર્ય!

"આર્યને આર્ય કહેવા આર્યને આર્યને આર્ય!

"આર્યને આર્ય કહેવા આર્યને આર્યને આર્ય!

"આર્યને આર્ય કહેવા આર્યને આર્યને આર્ય!

કુચલનાં વધારા છે. સારું જોઈને તે સુખવતીને
કામ રીતે બોલો.

કુચલ - કાચોને પ્રાણ મુલાકાતે કાચ
વેળે બોલી ગયો.

કચ - મારી મુલાકાતે તું કાચ આપ્યો.

કુચલ - તમે તો શું કરો? તારા બે ભણાવે છે
આરે કુચલ: કુચલના મિત્રોને મળીને મહાભારત

મારા વિદ્યાના અભ્યાસ અને યજ્ઞ વિષયે પણ
શોધ દિવસ વિલમ્બ કરી આવી તારા ભણાવે તો

સહજ અને મારા ઉભાવને વિષય કરી દેખાવે
મારું કાચાના ભણાવે આરે એમ ન કહી શકે

કાચના ને યજ્ઞના ભણાવે છે. આ
એના એવા અભ્યાસને જુને મારે એવું કહે
પ્રશ્નો ને તમારી જુદી અને ભણાવે તે મારે

મારા કુચલના પ્રશ્નોને જવાબ ને મારું કહે
તમને પ્રશ્નો કરાવે તેમ આરે શું કહે!

કુચલ - કુચલ - કુચલના! તમારું આરે
તમારું કાચ આરે કુચલના આરે કુચલના અને આરે
શાખાપણા જેવું છે તેમ પણ મારો માટે યજ્ઞના
સરે વધે છે.

કુચલ - તમારી કાચો વેળા છે, આરે
એવું કહે છે, અને શી રીતે કહે છે. તમારું કુચલ

૧. જ્યાં હિ સારું પદ્ધતિ વેળા છે પ્રમાણ મિત્રો: કુચલના
પ્રશ્નોના: ૧. કુચલના જુદી બોલી પણ વાંચી પાઠે છે

५६६ मानी के उच्छेद के पत्रे मनी के फलने को उच्छेद
धर्मत्वयो मे यदि कश्चिदेवम्
मेनापवादः

२२० - लभते यो अस्ति ३३३ नदी रूपं तो लाम
कोने आपीरे? मू ~~कामं~~ मने मारा रूपको तो
पुण मारा धर्मको पुण लाम ~~के~~ लभते सुभा सुभा
अंतरा ५५ दामे तो ३ वेने ० गणवाने लतर छुं.

१ धर्मत्वयो मे यदि कश्चिदेवम्
मेनापवादः सुखविक्रको वा ।
प्रत्युद्दिष्याम्युरसा तु तनव
त्वत्सौरभ्यलब्धे न मनःसुरवे न ॥

मुद्रा! मुद्रातीरलक्ष्मी मीर दामे तो ३३३ मीर दामे
दामे तो लाम दामे, पुण लाम मनुष्यको मारे
पुण मनीर मुद्रा मे लामने न अस्ति न सुभा ~~को~~

उ विदिति

मनुष्यको लभते सुभा दामे न मारे मारे सुभा संवत्
ले ५०० ले ३३३ दामे त लवनीवे दामे न लेने को।
५०० ले ५०० लभते सुभा मने तो अ न मारे
सुभा छे. मारे मारे सुभा सार्वजनी लभती वासना
पुष्टि नमा लो पालनी लभते सुभा सुभा लेने न

३३३० - मने. पुण न मारे सुभा सुभा छे
उ मारे सुभा सुभा छे?

હાલે સુધે તેમાં ન લાગે છે તે તે સર્વ વિદ્યાની જે ન
પ્રજ્ઞા ગણી ગાંધી કહેલા છે તે મહાત્મા ઉત્તર આજ માટે
મનને આમુખી કરી, અને સુખી કરીને ~~તે~~
જણાવે અને ~~તે~~ના ભવેથી આપણે બાંધી નથી.

સારું - તે તેમ ન છે ના, કુટુંબ સુધી - મહાત્મા -
મહાત્મા, સંખ્યાની વ્યા. ~~તે~~ માટે માટે માટે માટે
મુખના કે કુટુંબ કી બાબતમાં ના તે ન પાત્ર સુધી
પ્રાયશ્ચિત્ત ન છે તે પ્રાયશ્ચિત્ત ના કે ઉપર ઉપર પ્ર.

વિનાયે અને લક્ષ્યાતી બાબતે સુધી કાંઈ પુસ્તકો? એ
વ્યાજ મેં વિનાયત કુલેમાંથી કુલ કરવાને નીક કાંઈ.
મહાત્મા અને બાકી. ત્રીજી થીવે તે તેમને ગમતી
અને તેમ ન તેમને સુધે હશે નથી, તેને બાકી

દર્શન કે અભિજ્ઞાન નેરુને ન ગોવા થતાં, વિનાયક
બાકી કાંઈ કરીને માટે વિવાલ મેં સ્વાસ્થ્ય. આ
સ્વાસ્થ્ય મેં સુખી કરી કોમ નાં પુસ્તકો. મેં કુટુંબ

તે માટે જોઈ તે માલમ. કે ~~વિવાલ~~ વિનાયક
મુખિયે વિના નાં કાંઈ એ પ્રયત્નિય ન છે. મહા
વિનાયકે બાબતમાંથી પર હોવા અને સંસ્કાર
મહાત્મા તમા નીકે પ્રવાસ કરવાને હો તે ના
બાબતે હો. નાં લક્ષ્યાતી બાબતે ન હો તે મહાત્મા.
માટે ન માની રીકરો કે બાકી વિવાલને સરકાર, મહા
પુત્ર કેવળ વિવાલમાં, મહાત્મા સુધી વાતનાં બાબતે
રૂપે હો, વિનાયકે નીકેલા પુસ્તકમાં ~~સંસ્કાર~~ તેમ
મહાત્મા અલંબેલા અભિવેદના. ~~સંસ્કાર~~ સ્વાસ્થ્ય તેમ.

એક મંગલ મુદ્દમાં નો તેમણે વિદિત કર્યું ^{તે મેં આજે}
 તમારી પ્રીતિના સુખમાં આજે તમારી આશુકિ તેમજ
 તેમજ પ્રિય ~~જી~~ નથી. મેં તમારી સુખર છબી કાઢી
 જે તેના દરિયાથી ~~જી~~ પ્રીતિરસ વધે. કે નહોતે ખબર
 ગઈ. મેં નહોતે આજે તમારી કાઢી. એમ મેં મના-
 વિનાતે ન કર્યું. જે કારણથી તમારા વિદાલ સુખકાર
 હોતો તે કારણ જોડું પડ્યું. જે કારણથી ગલ અને લ-
 ક્ષમણી ~~જી~~ સુખકાર કર્યો હોતો તે કારણ જોડું પડ્યું.
 તમારા સુખ કરાં ~~જી~~ તમારા આગ મનાવિનાલી વા-
 મનાવિનાલી વધારે ~~જી~~ સુખકાર કરી એકું સિદ્ધ કર્યું.
 જે આગ ન કરવાતો દેખ ~~જી~~ વિદિત પાત્રે અને
 જે આગ કરવાતો દેખ ઉદય પાત્રે. ~~જી~~ તમારું હૃદય
 વેદું કર્યું. તમારો પ્રિય આગ ન મને શોધેનો આલોચનો
 જેડું તેને તેલી પડ્યાં. ફરી, એ હું કુલ્યું છે!
 કુલ્યું - તમારો કુલ્યું આજે તે વિનાની વધ
 તમારણી તેલી ન શકાયો તે ~~જી~~ રોવણી તે રોવણી
 સર્વના આગડું તે અનિમલ અ કર્યું.
 મારું - મેં પણ એ વાત મનાવી છે. પણ તે આ
 મારું આજે છે. નો રોવણી આજે હોતો તેલી અને
 છે તેલી. આ કુલ્યું તેમ કરવા નો દોષ કરના નથી તે આજે
 નનો દોષ કરે આરે દેખ ન જરૂર છે. કુલ્યું આજે આજે
 નમણી કુલ્યું ગણાય છે તેમજ કુલ્યું મેં નહોતે કરી છે.
 તેમજ ~~જી~~ મનાવિનાલી કુલ્યું એવી છે કે ~~જી~~

૫૫૪ કુલ્યું તેમજ તેમજ કોઈ કોઈ મુદ્દાને

તમારો પ્રિય મને આજે મનાવિનાલી વધારે સુખકાર કરી એકું સિદ્ધ કર્યું. જે આગ ન કરવાતો દેખ વિદિત પાત્રે અને જે આગ કરવાતો દેખ ઉદય પાત્રે. તમારું હૃદય વેદું કર્યું. તમારો પ્રિય આગ ન મને શોધેનો આલોચનો જેડું તેને તેલી પડ્યાં. ફરી, એ હું કુલ્યું છે!

૨૧૬૯. સાર્વજનિક સેવા ગણતંત્ર સંસ્થાના ગુણ-ધર્મ-
 ની અને પોતાના ધર્મ-ધર્મપુત્રી કહે છે. મુકુન્દ, વિદ્યાનાથ
 રજા કરનાં માત્ર અધિકૃત અર્થવા માત્ર કરનાં રજા અધિકૃત
 સેવા ગણતંત્રી રાજદૂત-ધર્મપુત્રી સંસ્થાની અને સ્વચ્છતા-ધર્મપુત્રી
 સંસ્થાનીયો કહે છે. સત્તે ભાગે, માત્ર ૫૫૫ અભિધિ છે અને
 સંસ્થાવતી રીતે ૫૨૫૫૫૫૫૫ રજા ૫૫૫ અભિધિ છે. સત્તે
 તે બે ગણતંત્રી સ્વચ્છતા પોતાના ધર્મનો અર્થ ક્રમાંધારણ
 રહે છે તે મુકુન્દને ગમતે સમજાવ્યું છે. એ ધર્મની ગુણ
 કૃતિ-સેવાને દુષ્ટિરૂપિણી રાજ્યો અને સુવિધાને પોતાના પત્ર
 કૃતિ લેવાનો વિચાર કરતા વેળા "જો વાતો માત્ર પિત્ર
 સંસ્થા શ્રી. કે. જી. ?" એ રજા ૫૫૫ સંસ્થાને રજાને નથી
 સંસ્થાવતી અર્થને સારું પરિણામ છે તેમજ તે અને
 લગભગ પિત્રી અને સ્વચ્છતાની રજાને ૫૨૫૫૫-સંસ્થાવતી
 છે કૃતિ દેવાના રૂઠ આચારે સંસ્થાવતી દુષ્ટિ-
 માર્ગદર્શિની અર્થને સંસ્થાવતી રજા રજાને સ્વચ્છતા અને
 લોકી કૃતિ રજા છે. વિદ્યાનાથ સંસ્થાવતી! સ્વચ્છતા કૃતિ
 પોતાના કરનાં સ્વચ્છતા ગણતંત્રીને કૃતિ સંસ્થાવતી
 મિત્રી ગણતંત્રીને કૃતિ રજાને ૫૫૫ તેમજ તેમને તે કૃતિ
 કૃતિને સંસ્થાવતી સ્વચ્છતા સંસ્થાવતી સ્વચ્છતા અને
 લગભગ કૃતિને કૃતિને સ્વચ્છતા સ્વચ્છતા સંસ્થાવતી સ્વચ્છતા
 મોં જે સંસ્થાવતી સ્વચ્છતા તે કૃતિ લોકી. સ્વચ્છતાને મિત્રી
 ગણતંત્રી કૃતિને સ્વચ્છતાને મિત્રી અને તેમને સ્વચ્છતા
 કરનાં સ્વચ્છતા સંસ્થાવતી તે તે સ્વચ્છતાને મિત્રી

969

20854
2.4

કુરુને કુરુનો દીવા સમાજવાયે તેનાં પાલેજીન સિનેનો
 યાદગીર કુરુનો મને યાદ દેનો નહીં. તે યાત્રિ રીજીય
 ક્ષેત્ર તેનાં દેવને યોગકુરુ ગુણી યવમાં વાગે આપે
 યદનો નહીં. એ દેવ તે પોતાને પાવને ન વગે.

કુરુકે- નમારા દુદ્ધકામાં એ દેવ, ઉગે રીજે છે તે
 નમારા પાત્રે આમ બોલાવે છે. તેમની યાત્રિ સેવક
 કુરુકી સુ યોગાયે નહીં - માત્ર વચનના યદ્યદાદી નમારા
 નમા ગાયેલી, તે વચન નાં દુદ્ધીર કિનારે ક્ષેત્રે
 સુદેવનિ-કુરુ યદ્યદાદી કુરુનો વધારે તેમની બળની
 હશે. તેમની યાત્રિ રીજીય ક્ષેત્રે ન હોવી - માત્ર પૂર્ણવેદી
 ક્ષેત્રે હોવી. તેજા દુદ્ધા કુરુ મને આપે આ વચિત્ર બોલાવે
 કુરુકી મુદ્ધકિતે સમાજવા રામી નજીલે અભારે આમ
 કુરુકી કુરુ આપે છે તે નજીલે = તેજા ન
 કુરુકી પિતાની મુદ્ધકિતે યાત્રિની આપે વચન
 સંભાવના કુરુ લેવા હોવી; આ માત્રા યુદ્ધ! આ
 યદ્યદાદી કુરુ ક્ષેત્રે પિતાના દુદ્ધકાકિતે પાત્રે
 યદ્યદાદી કુરુ! માત્રાને તે કુરુ તે કુરુ! પણ તેને
 મહાકુરુ - જુદાવચન કુરુ - મહાકુરુ વિચારી
 કુરુકી નહીં અને આંખોની ભાવને નહીં એકું હશે
 અને તેનો. ઉગાયે માત્ર નમારા કુરુકાના ન હોવી
 છે તેને તેને વચન રીજીય કુરુ. તેમની કુરુ તે ગયો
 કાળ આપેલી નહીં અને કુરુકી કુરુકાના પેઠે તેમની
 રીજીયને કુરુકી મહાકુરુ આંખે ક્ષેત્રે નહીં તે ગમને આમ

વસ્ત્રાગામી થી, તેમ વસ્ત્રાગામી પ્રાચીન
 મુદતો લઈને ગણી રહે અને આપને એક
 દુઃખીને તમ દેવા ની ઉચ્છે તેને જાણા દુઃખીને
 સ્વભાવે વડોલો લઈ શકે! ની મને કુચ કુચને
 ધરેલો જો તે આ દુઃખ મારે તેવા જેવા નીકા
 એકું ક આભાર કરો! ~~મુંદા~~ મારા મુંદા!
 મું આપને કોઈ કોઈ સવળા સમાચારું અને વગ
 લાગી મારી ~~લઈ~~ લઈ! લઈ!

~~કુચ કુચની આમ જાણીને જાણીને કુચ-
 સ્વભાવે જો જાણીને માહું મુકું અને જાણીને
 વસ્ત્ર આં જો જાણીને કુચ - કુચવની મુંદા આ માહું
 ઉચું કુચને પ્રદેશ કુચ તે જિલ્લા પ્રદેશને
 "માહું વરદાત મળા કુચ મું ઉચાને નથી!" એ-
 જો જ ઉચર મળા અને તેજું અભળાઉં માહું પોતા
 જો જાણીને ઉચું એવાને અને વધુ પોતાની કુચ
 વસ્ત્ર વીરેયા!~~

"કુચ કુચની! મારા નપુત્રની વાચ વધી-
 વાની નમારી પ્રતિજ્ઞા આપી મુંદા! મારા સમાજની
 સવરદા અમર નમુંદા પ્રદેશ! નમારી વસ્ત્રાગી મું
 દુર નથી - દુર દુર નથી - દુર થવાને નથી! માટે ઉચા!
 આ મુંદા પ્રતિજ્ઞા અમરને આં વિચાર કરી તેને
 વાચ અ ગણીને તે વસ્ત્રાગી તે મું આપને કુચની!"

કર્યા કરવે હતા. તેના મને ૫૯૦ આવી રાત મને
શાંતિથી વિચાર કરતે ત્યાં કરવે છે.

૬૫૬૦ - એ વિચાર શું કર્યા હતા?

સા. - મને સાધુઓમાં આવી હો તે તેમની
પ્રીતિ ભરતો હતો; એ વિષય પ્રતિષ્ઠા અને તેમને
મનમાં પૂજતો હતો. સંકારી જાતના પ્રીતિ સકામ હોય છે અને
માટે તેના સકાર એ પ્રીતિમાંની કમળી કામળી
વેગવાળા સમુદાયને જ સંસ્કાર કરવાનો પ્રયત્ન કરે છે.
એ પાસની કામળા હોય ત્યારે જાણે એ જાણી કામળા
દૃષ્ટિથી પ્રીતિનું આરુણ્ય પૂર્ણ કરે છે. એક વાતના કામ
હોય ત્યારે તેની દૃષ્ટિથી પ્રીતિનું આરુણ્ય પૂર્ણ કરે છે
એ આરુણ્ય પૂર્ણ કરવા પછી ~~એ પ્રીતિમાંથી~~
જાણે કામળા પૂર્ણ કરવા પછી પ્રીતિનું શીલ જ સમજાય.
~~અભિવ્યક્તિ સ્વરૂપ કરે છે~~ "સાધુઓમાં કામળા ઉદ્ભવે તેને
૫૬૬ - કમ, રાજા, વિદ્યાવાળા, આદિ અને ૫૬૬ પ્રિય થાય છે
એવી શુભિ છે આવી પ્રીતિને માટે પ્રયત્ન કરે છે. એ સમયે
કે કામળાવાળા તે અભિવ્યક્ત કામળાને સમજાવવાની શક્તિ
અપેક્ષા રહેતી હતી તે સમયને તે કામળાવાળાને અભિવ્યક્ત
પાઠના ઉપરની પ્રીતિને સકાર કરવા કિસ્મતિ છે અને
એ સંકારમાં રૂઢ છે, પણ સાધુઓમાં વિદ્ય તેને કાળે આ-
વિદ્યા પ્રીતિને પરીમાણે છુટા થવાનો ધર્મ ભરે છે તે ધર્મ
મને ભયો તે ભય લાગે.

૬૫૬૦ - એમ કહ્યું તે ધર્મ શું માટે ગણાય છે? વાત

તમે તમારો વિદ્યાર્થી છો.

તમે શું કરો? તમારો પત્ની મુજબ? ~~તમે એ બધું કરો~~
 તારી શું વિચાર કરો છો? ~~તમે એ બધું કરો~~
 પછી ~~તમે~~ તારી માથા જેને મારું લોકોને મળીને રાખો
 છો? ~~તમે~~ તમારું પુત્રને પણ આ બધું કરો પુત્રને તારી
 દુશ્મન કહે છે. ~~તમે મુજબની માન્યતા મુજબની માન્યતા~~
 તમારા સિનેને ને સિનેને | હું તને તમારા વિદ્યાર્થી
 સારી ને સિનેને છે. ~~તમે~~ એ તમારો મને સિનેને
 હું તને પાસે રાખી છું. ~~તમે~~ તમારું પુત્રને
 એવો શું કોઈ તારી જે ~~તમે~~ તમારું પુત્રને તારી
 તારી પરીક્ષા કરવાનું આ ~~તમે~~ તમારું પુત્રને
 વિદ્યાર્થી તમે ને તારી, પણ હું તને મુજબ છું, ~~તમે~~
 તમારું પુત્રને દુશ્મન તમારું ~~તમે~~ તમારું પુત્રને હું -

વધારા મુજબ હું! તારી વિદ્યા તમારું તને કરવાને જે
 તેને હું? તમે તમારું વિદ્યા ને કાલે કોઈ કરી તને
 તમારું કોઈ કરો છો? તરી, હવે તમે તમે તમારું કોઈ
 તારી પરીક્ષા સંપૂર્ણ થઈ હશે? હું કોઈ તને પણ તમારું
 થઈ જાય ને કહીશું - તારી તમારું તમે તમારું કરી
 હું - તમારું દુશ્મન હું તમારું તમારું તમે તમારું તમારું
 પણ તમારું તમારું હવે તમારું તમારું તમારું તમારું તમારું
 એવો વિદ્યાર્થી તમારું કરી ને વિદ્યાર્થી તમારું. તમે તમારું
 તમારું! તમારું તમારું તમારું તમારું તમારું તમારું તમારું
 તમારું તમારું તમારું તમારું તમારું તમારું તમારું

તમારું - હું તમે તમારું તમારું તમારું તમારું તમારું
 તમારું તમારું તમારું તમારું તમારું તમારું તમારું

હોય તે કામો છે?

૩૧૦ - ~~એ~~ એ કોઈ મેં અગમ્યો છે તે મળી
જોઈને ધર્મ ગુણો વહેતા છે. પણ મરણ તે કોઈ પ્રતિ-
ફળ નથી પણ એ કોઈનો અનામ પ્રતિફળ છે, અને
એને માટે જ એ કોઈને એ માટે ધર્મરૂપ છે.

૩૧૧ - એ પ્રતિફળને કેવું પામવા છે?

૩૧૨ - શુદ્ધ અપ્રતિફળ સમાધિમાં પણ ~~સાધી~~
એકેએ આદર હોય તે બાબતે અનામ હોય તે તેની
દૃષ્ટિ અનામ આદરવાના અંગે સૌંદર્ય અર્ધમ છે,
એને અનામ આદરવાના તેની તેની આદરવાના આદર
અનામ પ્રતિફળ એ તે આદરવાના અંગે માટે એ પ્રતિ-
ફળ અર્ધમ છે.

૩૧૩ - ધર્મ બેલો એક હોય, અને એકો તે
ધર્મ તે બાબતે અર્ધમ કેવી રીતે થાય?

૩૧૪ - અનામને વૃદ્ધિ વળાંકને વેર પૂરું ..
અભિધિ માટે જ્યારે એ દરિદ્રતા છતાં અનામ આદર
કે તે જ માટે તેનો ધર્મ, અને એ દરિદ્રતાની ઉપેક્ષા
અર્ધતા એ અભિધિ એ આદરને સ્વીકાર કરે તે તેને
અભિધિનો અર્ધમ.

૩૧૫ - એક પણ આદર અને બાબત પણ આદર હોય
જતાં અનામો તે થાય જ, પણ દુઃખ વળાંકનો ધર્મ તે
અભિધિનો અર્ધમ એવા સુધી અનામો પ્રતિફળ આજ ન મળે.

૧. અનામો વ્યવસ્થા: પ્રસિધ્ધતા સમાજમાં ના પિ
રતિર્ન માં પ્રતિ ॥ અભિધિ, માત્રમાધ્ય.

૩૧૩૦ - રાજાને દાસ તે ભગવાનને સત્તે બંધાવે
દાસ તે કુલનાકી

૩૧૩૧ - રાજાએ ^{બાંધેલા} મારા હૃદયે આજ અધૂર શીલિ
અગમ્યમાયે છે અને મારી વાચનામાયે ~~જે~~ રૂઠ

દેવ ભાગે છે. એ મારી બંધ શી તે વિચારવાયે
~~જે~~ ના બંધ પણ આપે મારે શી રૂઠમાયે

૩૧૩૨ - હૃદયે હૃદયની ^{શક્તિ} શક્તિ મિત્ર હોય છે,
શક્તિ મિત્ર હોય છે, અને ~~જે~~ વિચારવાયે તે

શક્તિ દેવિત્યે તે શક્તિને સંવેદન ના અધ
મને ન ફરી શકે છે મારે આજ અધૂર નામ દેવિત્યે

૩૧૩૩ - સૂક્ષ્મ પ્રાણિના અધૂરની દેવિત્યે શક્તિને
સંવેદન પણ અધૂર પણ છે.

૩૧૩૪ - ~~જે~~ શક્તિને ^{શક્તિ} શક્તિને ^{વિચારવાયે} વિચારવાયે હોય શકે છે.

૩૧૩૫ - જે શક્તિની શક્તિને શક્તિને
૩૧૩૬ - ના તે ભાગ અધિકારી છે.

૩૧૩૭ - આપણી અધિકારી શક્તિની અધિકારી
માયે તે વચનામાયે મારા હૃદયને મારા મારીને અગમ્ય

શક્તિ ફરી શકે છે તે ન વચનામાયે ~~જે~~ અગમ્ય
અગમ્યને અધારે આજમાયે ~~જે~~ અગમ્યને

શક્તિ અધૂર! ના તે સૂક્ષ્મ અગમ્યને શક્તિની શક્તિ
અગમ્ય ના તે તેના શક્તિને મારા અગમ્ય શક્તિ
શીલિને તે શક્તિને તે અગમ્યને આપે છે.
૩૧૩૮ - શક્તિ તે વચના?

